

[Erhard Jakobsen]

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiets ønske for denne debat er, at vi kan ende med at konstatere, at alsidigheden og alsidighedskravet er vigtigt, men at vi samtidig kan samles om, at den kunstneriske og den journalistiske frihed er andre og bærende elementer i enhver kreativ og kunstnerisk aktivitet, som den meget gerne skulle komme til udtryk i Danmarks Radios og fjernsyns programmer.

I radiolovgivningen er alsidighedskravet nævnt, men der er så mange andre ting, radio og fjernsyn også skal leve op til. Det skal være oplysende, spændende, underholdende, ja, da også meget gerne festligt, så festligt og så oplysende, at det er værd at se og høre på.

Danmarks radio og fjernsyn er så ubetinget vores største kulturformidler. Derudfra går de fleste informationer, de fleste oplevelser og, når det kommer til stykket, også nok de fleste påvirkninger.

De, der skal løse opgaven i studierne, har en kæmpeopgave. Hvis det skal lykkes, er det en kreativ indsats, der skal til. Det er en gammel sandhed, at man bliver mere kreativ, hvis man har frihed, hvis man møder tillid; modsat bliver man mere frygtsom, hvis man uafsladeligt kontrolleres, hvis man uafsladeligt kigges over skulderen, hvis indsatsen måles efter millimeterdemokratiets målestok.

Spørgsmålet er altså, om undertonen i forespørgslen her fremmer det ene sæt synspunkter eller den snarere tværtimod vil medvirke til, at radio og fjernsyn bliver endnu kedeligere, end det alt for tit er tilfældet.

At stå stille er som bekendt i praksis at gå tilbage, og det er, hvad man har indtryk af af gangarten for tiden. Der er i den seneste tid en del gode eksempler på en dårlig udvikling i denne retning. Vi skal ikke blande os i eller bedømme enkeltprogrammer eller enkeltudsendelser her i tinget, men vi har en fornemmelse af en udvikling, der fremfor at bevæge sig fremad bevæger sig tilbage mod det, der var populært engang. Eller var det for at vælge det sikre? Fremfor at ofre så megen

opmærksomhed på alsidighedskravets overholdelse skulle man måske nok hellere – eller i det mindste også – granske og finde ud af, hvorfor der er så meget, der er så kedeligt, at det ikke rigtig er værd at have med at gøre.

Hver dag året rundt produceres der ca. 50 timers radio og ca. 8 timers fjernsyn, altså 20.000 timers udsendelser i alt om året, så der må nødvendigvis ryge en finke af panden en gang imellem. Man kan undre sig og måske i og for sig også foruroliges over, at det er så få finker, der ryger af radioens og fjernsynets pande, som tilfældet faktisk er, men vi skal nok i denne debat høre flere eksempler; vi har allerede hørt et par. Ja, jeg er sikker på, at man op til denne debat har gransket og set og gransket og lyttet og gransket igen for at finde eksempler, der kunne støtte de synspunkter, som Aktive Lyttere & Seere måler alsidigheden med. Vi vil lytte med interesse til det. Er det blevet til 5; til 10, til 20, til 100 ud af disse 20.000 timers udsendelser, der er tale om?

Man har i hvert fald efter egne udsagn haft en kæmpeskare af aktive mennesker til at føre felttoget for de utilfredse, forurettede lyttere og seere, og nu skulle man have taget sagen i egen hånd, nu skulle man afsløre magtfordrejninger, manglende respekt for alsidigheden, og hvad ved jeg. Og hvad er det så blevet til? Ja, der har jo været ganske mange klager, men mig bekendt ingen klager, der har haft så megen bund i virkeligheden, så meget kød og så meget blod, at de har kunnet samle radiatorådet bag sig, og når klagerne så ikke har kunnet passe til virkeligheden, til lovgivningen, er det, ønsket om at få lavet virkeligheden om melder sig.

Vi skal tilbage til afsidigheden, til spørgsmålet om, hvordan vi kontrollerer alsidighedskravets overholdelse. Jeg tror ikke, nogen enkeltperson og heller ikke nogen enkeltgruppe er i stand til at klare den opgave; man vil være for stationær og for snæver i sine vurderinger. Derfor må den forsamling, der skal klare den opgave, være alsidigt sammensat, og det må også være en forsamling af folk med tilstrækkelig store skonomre. Folk i små sko har altid været farlige for den frie tankes frie udfoldelse, og det er den frie tankes frie udfoldelse, der gør det værd at lytte til og se på det, der kommer ud af apparaterne.